

Datum: 05-10-2018 (vereenvoudigde samenvatting)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ.

HET GEDENKEN VAN ALLAH (DHIKR)

Allah vermeldt het volgende in de Qur'ān over gelovigen (*mu'minīn*): **'Zij zijn degenen van wie de harten rust vinden in het gedenken van Allah. Weet dat de harten alleen rust vinden door Allah te gedenken.'**¹ In een overlevering (*ḥadīth*) heeft de Profeet (vznh) het volgende vermeld: **'Het wel of niet gedenken van jouw Heer (Rabb) is vergelijkbaar met iemand die leeft en iemand die dood is.'**² Het gedenken van Allah, oftewel *dhikr*, betekent het uitdrukken van de eenheid van God en van Zijn oneindige macht. *Dhikr* betekent tijdelijke terugtrekking uit de dagelijkse beslommeringen om de tevredenheid van Allah proberen te verkrijgen. Er zijn drie methoden om Allah te gedenken: met je tong, met je hart en met je lichaam. *Dhikr* met je tong omvat het aanroepen van en het smeken van Allah. *Dhikr* met je hart betekent dat je je inlaat met het Woord van God. *Dhikr* met je lichaam houdt in dat je je hele wezen richt op het verwerven van de tevredenheid van Allah en dat je de geboden van Allah opvolgt. Het gedenken van Allah (*dhikr*) kalmeert je hart en beschermt het je tegen eenzaamheid en wanhoop. Helaas storten we maar al te veel op het wereldse leven. Daarmee vergeten we het echte doel van het leven. Onze tongen gedenken Allah te weinig. Leven zonder *dhikr* is als een onvruchtbare, dorre woestijn. We zoeken ons geluk te vaak in tijdelijke vreugde. Laten we in al onze gedragingen de tevredenheid van Allah opzoeken. Laten we beseffen dat tijd een grote gunst (*ni'ma*) is van Allah. Moge Allah ons tot een persoon vormen die Hem veelvuldig gedenkt. *Āmīn*.

**Redactie & vertaling: drs. Ahmed Bulut
Islamitische Stichting Nederland**

¹ Al-Ra'd, 13: 28.

² Al-Bukhārī, Da'wat, 66.